

ĐƠN VỊ: TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐÔNG HẢI 1

BÀI DỰ THI

**Tuyên truyền các mô hình “Dân vận khéo”
tham gia xây dựng nông thôn mới, đô thị văn minh
và chuyển đổi số năm 2023**

Tên bài viết/tác phẩm dự thi:

Mô hình “Dân vận khéo”

Tám gương một cô giáo trẻ vùng cao

Họ và tên: Vũ Thị Ánh Nguyệt

Đơn vị: Trường Tiểu học Đông Hải 1

Địa chỉ: 301 Bùi Thị Từ Nhiên, Đông Hải 1, Hải An, Hải Phòng

Điện thoại: 0225 3766 531

THÔNG TIN DỰ THI
TUYÊN TRUYỀN CÁC MÔ HÌNH “DÂN VẬN KHÉO”
TẤM GƯƠNG MỘT CÔ GIÁO TRẺ VÙNG CAO

1. Thông tin của cá nhân dự thi

Họ và tên: Vũ Thị Ánh Nguyệt

Đơn vị công tác: Trường Tiểu học Đông Hải 1

Quận/Huyện: Hải An

Số điện thoại cá nhân: 0983881828

2. Thông tin về bài viết/tác phẩm dự thi

Tên bài viết/tác phẩm: Mô hình “Dân vận khéo” tấm gương một cô giáo trẻ
giảng dạy ở vùng cao

Thể loại: Bài viết

Tên các cuộc thi đã tham gia (nếu có):

Đã đăng trên các phương tiện truyền hình, báo chí:

Đường link bài viết/tác phẩm:

Tác phẩm dự thi

Khi ngân nga bài hát với những ca từ:

"Trên những nẻo đường

Có những loài hoa

Thơm đậm đà sắc hương

Có những bài ca nghe rạo rực lòng người

Bài ca ấy, loài hoa ấy

đẹp như em

Người giáo viên nhân dân,..."

Tôi bắt đầu câu chuyện với cô giáo Nguyễn Thị Phương Thủy, một cô giáo vùng cao thuộc một tỉnh phía Tây Bắc của Việt Nam, cách Thành phố Lào Cai 38 km ngay sau khi lớp học buổi tối của các em nhỏ kết thúc, giữa cái lạnh và những giọt mưa nặng hạt của mùa đông vùng cao. Tâm sự với tôi cô giáo trẻ thổ lộ, em sinh ra và lớn lên tại vùng đất tỉnh Hà Nam, do có năng khiếu môn tiếng Anh từ nhỏ, cùng với đó nghề giáo là ước mơ từ thời đang học phổ thông, sau khi thi đỗ vào Trường Đại học Hà nội và sau thời gian học tập phân đầu. Tốt nghiệp đại học chuyên ngành sư phạm tiếng Anh năm 2015. Nhận thấy tầm quan trọng của con chữ đối với các em và người dân vùng cao nơi đây, cô giáo Thủy-một giáo viên trẻ Tiếng Anh tình nguyện về giảng dạy ở địa bàn khó khăn này, Khi được hỏi về những lý do tình nguyện lên vùng cao dạy học, cô giáo ngâm ngùi kể: Do xuất

phát từ những phóng sự truyền hình, những trang báo điện tử nói về tình trạng thiếu giáo viên ở vùng sâu, vùng xa, đồng thời cũng là ý nguyện, tâm tư cá nhân muốn góp sức mình cho vùng dân tộc thiểu số. Từ đó Thuý đã chọn điểm đến là Trường Tiểu học Lao Chải Sapa để gắn bó trong sự nghiệp trồng người nơi đây. Thuý chia sẻ: *“Phát triển cho học sinh, nhìn học sinh tiến bộ từng ngày, mình nhìn vào thành quả ươm cho học sinh từ đầu, thật sự là mình hạnh phúc không thể diễn tả được. Năm nay là năm thứ 2 học sinh viết những lá thư gửi đầy lỗi chính tả nhưng rất là cảm động.”*

Từ một tỉnh miền xuôi có điều kiện kinh tế - xã hội phát triển gấp nhiều lần so với vùng cao Lao Chải, có nhiều thuận lợi hơn trong công tác nhưng cô Thuý quyết định tình nguyện lên vùng cao dạy học. Đó thực sự là một quyết định rất dũng cảm của một cô giáo miền xuôi.

Ngoài việc dạy Tiếng Anh ở trường Tiểu học ban ngày, Ý tưởng mở lớp dạy chữ cho đồng bào và trẻ em có hoàn cảnh thực sự khó khăn không theo học được các lớp ban ngày vào mỗi buổi tối. Cô Thuý cùng một số cô giáo nơi đây cùng nhau chuẩn bị trang thiết bị, giáo án, sách vở và tìm hiểu về cách giảng dạy để truyền tải kiến thức mang con chữ đến với người dân nơi đây. Nhớ hồi đó khi cô nhận được sự đồng ý của các nhà quản lý giáo dục về việc mở lớp dạy chữ cho người dân không biết chữ cô vừa mừng vừa lo mừng vì nguyện vọng của mình đã được đáp ứng. Mỗi tối, sau các giờ lên lớp, các cô giáo chăm chỉ đọc các loại sách, xem các video, tìm hiểu cách giảng dạy cho học sinh tiểu học và được sự giúp đỡ của các cô giáo bản xứ, chúng tôi cũng học được cách để dạy chữ cho người dân chưa biết đến con chữ vì cuộc sống mưu sinh vất vả, như việc vận động trẻ em, thanh niên, những người chưa biết chữ tại trong vùng đến học sau giờ làm việc trên nương trên rẫy. Lúc đó đồng bào ai cũng quý cũng mến các cô giáo trẻ, nên người

dân cũng vui vẻ lên để học chữ cùng các cô. Ngoài việc dạy chữ, những cô giáo trẻ còn lồng ghép vào đó những câu chuyện để tuyên truyền cho người dân về tầm quan trọng của việc biết chữ, biết ngoại ngữ, Bằng lòng đam mê, tình yêu nghề cùng nghị lực, sức trẻ và khát khao cống hiến, cô giáo luôn vững tâm vượt qua khó khăn để đem tình yêu và cái chữ đến với con em vùng cao. Từ miền xuôi lên vùng cao dạy học, cô giáo Thuỳ coi đồng nghiệp như anh em một nhà, còn các em học sinh như con em của mình. Từ đó cô luôn nhận được sự động viên, giúp đỡ của đồng nghiệp, sự đùm bọc, yêu thương bà con địa phương, sự quý mến của học sinh. Đặc biệt các em học sinh được học môn Tiếng Anh của cô Thuỳ ai cũng thích thú và tích cực, hăng say với môn học.

Với nghiệp sư phạm vừa được học ở trường sư phạm, cùng nhiệt huyết của tuổi trẻ và lòng yêu trẻ vô bờ, truyền tải được hết kiến thức tới người dân được hay không. Đường đi lại là đường đất với địa hình đồi núi gập ghềnh rất khó khăn nhưng mỗi tuần cô Thuỳ phải đi lại 2 lần để lên lớp giữa 2 địa điểm. Đó quả là một thử thách không hề nhỏ đối với một cô giáo trẻ chân yếu tay mềm. Do không thể tự đi lại trên quãng đường đất lầy lội vào mùa mưa, bụi bặm vào mùa khô đầy khó khăn ấy, nên để hoàn thành nhiệm vụ cô giáo đã phải bỏ ra hơn 2 triệu đồng mỗi tháng từ đồng lương của mình để thuê một người địa phương chở đi lại trong những ngày phải lên lớp ở 2 điểm trường, vừa đảm bảo cho sức khỏe, vừa kịp thời gian đứng lớp.

Em Giàng Minh Thủy, Học sinh lớp 5, Trường Tiểu học Lao Chải cho biết: *“Chúng cháu học môn tiếng Anh của cô Thuỳ, cô cho chơi trò chơi bằng tiếng Anh, cô cho học hoạt động nhóm và cháu rất thích học môn tiếng Anh”*.

Tuy gắn bó với nghề giáo chưa lâu, trải qua chuỗi ngày dài với biết bao khó khăn, vất vả bởi đường đi, bởi điều kiện sống còn thiếu thốn, tưởng chừng như sẽ làm

cho con người ta chùn bước, nhưng chính sự hồn nhiên, ngây thơ của trẻ em vùng cao và tình cảm chan hòa, gần gũi của người dân đã thôi thúc và tiếp thêm sức mạnh để cô giáo thêm yêu, thêm gắn bó với nghề, tiếp tục cống hiến cho sự nghiệp trồng người nơi vùng cao Sapa này.

Những câu chuyện về Bác Hồ về những tấm gương ưu tú cả trong thời chiến lẫn thời bình." Kể đến đây tôi thấy mắt cô giáo trẻ long lanh. Cô nói thêm: "Có những hôm sau giờ học cô ngồi lại bên đống lửa kể về Hà Nội cho những mọi người nghe, những đứa trẻ thì háo hức, những đôi mắt to tròn, ngây ngô đen láy, những người già thì trầm lặng để nghe kể về lăng Bác, kể về những địa điểm nổi tiếng ở Hà Nội. Tôi cho mọi người xem ảnh ai cũng vui và cũng muốn được lên Hà Nội thăm lăng Bác, thăm hồ Gươm..".

Cô giáo trẻ Hà Nội là thế đó tâm hồn lúc nào cũng đẹp cũng mang trong mình chất thơ. Cô bỏ lại phố thị phồn hoa để lên với rừng núi để vừa làm nhiệm vụ gieo con chữ tới các em học sinh nhỏ vùng cao vừa làm người thầy mang trong mình nhiệt huyết của tuổi trẻ để dạy học cho các em nhỏ. Nhờ có lớp học của cô đã rất nhiều em nhỏ nghèo biết đọc, biết viết. Bằng cách truyền đạt dễ hiểu các em nhỏ đã có thể hiểu và viết được những lá thư cho người thân, biết đọc sách, truyện, xem tin tức trên TV hiểu được các nội dung chương trình quảng bá. Cô giáo và đồng nghiệp cũng nhận được rất nhiều sự yêu quý và giúp đỡ của nhân dân trong bản. Cô giáo tâm sự thêm: *"Đợt đầu thì em có đi xe rồi, xong bị ngã gãy chân phải nằm ở nhà mất 2 tuần, tập tễnh hơn 2 tháng, từ đó em không dám đi xe máy nữa, phải nhờ một người trợ giúp. Nói chung là đồng nghiệp, bà con dân bản cũng giúp rất nhiều nữa mới không bị ngã, một bên là đường, một bên là vách núi, chỉ cần sơ xảy tý là rơi luôn"*.

Tuy gắn bó với nghề giáo chưa lâu, trải qua chuỗi ngày dài với biết bao khó khăn, vất vả bởi đường đi, bởi điều kiện sống còn thiếu thốn, tưởng chừng như sẽ làm cho con người ta chùn bước, nhưng chính sự hồn nhiên, ngây thơ của trẻ em vùng cao và tình cảm chan hòa, gần gũi của người dân đã thôi thúc và tiếp thêm sức mạnh để cô giáo thêm yêu, thêm gắn bó với nghề, tiếp tục cống hiến cho sự nghiệp trồng người nơi vùng cao Sapa này.

Với những đóng góp của mình vào công tác dân vận trên trường học vùng cao, cô đã được chính quyền địa phương tuyên dương và tặng bằng khen. Năm 2022 cô giáo được tặng bằng khen của Bộ xuất sắc trong công tác dân vận, không quản mọi khó khăn, cản trở công việc giảng dạy của mình, gieo con chữ đến cho các em nhỏ vùng sâu, vùng xa, giúp các em biết nói những câu Tiếng Anh giao tiếp, hỗ trợ cuộc sống mưu sinh của các em vừa phải đi học, vừa đi bán hàng phụ giúp cha mẹ mình ngay từ lứa tuổi học sinh Tiểu học. Đây thực sự là điểm khác biệt của các em vùng cao với các em nhỏ miền xuôi. Cô giáo trẻ Phương Thủy cùng những cô giáo tình nguyện là những bông hoa đẹp luôn tỏa sắc hương giữa một vườn hoa thật đẹp, lan tỏa tới mọi người, tới mọi cô giáo trẻ trong những năm tới tiếp tục nhiệt huyết theo bước chân cô.